

Артур МАРГУЛОВ,
доктор історичних наук, професор,
професор кафедри міжнародних
відносин та соціально-гуманітарних
дисциплін Дніпропетровського
державного університету
внутрішніх справ

УКРАЇНСЬКІ ВІЙСЬКОВІ ЯК АЛЬТЕРНАТИВА ПОЛІТИЧНИМ ЕЛІТАМ

Становлення української політичної еліти знаходиться в постійному процесі еволюції. За роки незалежності не вдалось ефективно запустити процеси побудови міцної політичної системи, визначити геополітичні стратегії, політичну еліту. Процес становлення демократії, який триває й зараз, супроводжувався постійними концептуальними коливаннями, що робило політичну систему країни нестійкою а процес формування політичної еліти хаотичним та несистемним. Визначення сталої концепції формування еліти є, наразі, пріоритетним завданням держави та суспільства. Від успішності даного процесу залежить майбутній формат

Політичні еліти на пострадянському просторі мали спільні ознаки. Відсутність політичної культури на ґрунті державної однопартійної системи, переслідування носіїв ідеологічної альтернативи, утворили лояльний державі політичний вакуум. Десятиліттями в радянському союзі формувались покоління аполітичних громадян з відсутністю критичного мислення та громадянської ініціативи. Ідеологічні опоненти владі, як-то дисиденти, представлялись як носії соціально-політичних деструкцій які не мають нічого спільного із реаліями. В українському суспільстві це явище було дуже наочне, на фоні існування нечисленної інтелектуально-політичної еліти з чітко визначеними про національними переконаннями, існувала протидержавна більшість яка формувала домінуючи політичні концепції та була основної існуючої політичної еліти.

Розпад радянського союзу суттєво не змінив баланс сил. Радянська номенклатура та політична еліта «перебудувавшись» взялась за побудову нового політичного тренду – демократія. При цьому, маючи за досвід радянську політичну школу, їм вдалось побудувати схожу за ознаками систему та політичну еліту.[1]

Формування про національної політичної еліти проходило етапи тривалої політичної реабілітації та протистояння вже у сучасних умовах із опонентами. Активну участь в цьому взяли представники громадянського суспільства. Хвилі революційного протистояння владі формували новий облік політичної еліти, але процес наразі триває. Російська агресія спричинила появу в українських реаліях нової провідної верстви населення – національно-

патріотично налаштованих військових. З лютого 2022 року до лав сил опору почали мобілізуватись представники різних професій. Історія знає багато прикладів ефективних моделей взаємних дифузій політики та військової справи.[2] Були як позитивні так й негативні приклади. Треба зазначити це буде новий досвід для української політики.

В умовах необхідності соціально-психологічної реабілітації військових, які повертаються з фронту, їх активна участь у політичному житті держави може мати подвійну користь. Позитивними, на наш погляд, є те що вони є мають широкий спектр цивільні професій та спеціалізації, не є професійними військовими із специфічною освітою, за роки супротиву сформували чітку національно-патріотичну та продержавницьку позицію, мають структурне бачення шляхів вирішення проблем та інші потрібні для еліти навички. Головною в ознакою в цьому переліку є те, що українське суспільство знаходиться в активному пошуку формату політичних еліт та має великий бонус довіри та лояльності до представників сил опору. Отже, можемо стверджувати що із здобуттям перемоги українська політична система зазнає значних змін а політичні еліти докорінно зміняться.

1. Маргулов, А. (2023). Регіональні політичні еліти: пострадянський устрій української політики. Українознавство, (4 (89)).

2. Требін, М. (2012). Армія і політика: історична ретроспектива взаємодії. Політичний менеджмент, (4/5), 141-153.

3. Єремєєва, І. А. (2018). Проблеми асиметричного конфлікту в сучасних міжнародних відносинах Problems of asymmetric conflict in modern international relations. Регіональні студії, 87.

Роман САВЧУК,

доктор юридичних наук, доцент,
директор Івано-Франківського
навчально-наукового юридичного інституту
Національного університету
«Одеська юридична академія»

**СТРАТЕГІЧНА КОМУНІКАЦІЯ ТА ЇЇ РОЛЬ
В ІНФОРМАЦІЙНОМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ДІЯЛЬНОСТІ
ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ УКРАЇНИ
(НА ПРИКЛАДІ ОРГАНІВ ПРОКУРАТУРИ)**

Важливу роль у прийнятті управлінських рішень, які впливають як на ефективність правоохоронної діяльності, так і рівень життя громадян, відіграють комунікації між населенням та органами державної влади. Проте важко впроваджувати будь-які проєкти та програми розвитку, якщо нема